

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДПС)

Львівська пл., 8, м. Київ, 04053, тел.: (044) 272-62-55

E-mail: post@tax.gov.ua, сайт: www.tax.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 43005393

03.03.2023 349/ЗП/99-00-24-03-01-10
від _____ 20____ р. № _____ На № _____ від _____ 20____ р.

Наталі Щербатій

foi+request-109154-5c9030a1@dostup.pravda.com.ua

Державна податкова служба України розглянула Ваш запит на отримання публічної інформації від 26.02.2023 б/н (вх. ДПС № 282/зпi від 27.02.2023) (далі – запит від 26.02.2023) та повідомляє.

Щодо порядку доступу до публічної інформації

Статтями 6 та 19 Конституції України передбачено, що органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи діють у межах повноважень та способ, визначені Конституцією та законами України.

Згідно зі статтею 1 Закону України від 13 січня 2011 року № 2939-VI «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон № 2939) публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена у процесі виконання суб'єктами владних повноважень обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації.

Статтею 20 Закону України від 02 жовтня 1992 року № 2657-XII «Про інформацію» (далі – Закон № 2657) визначено, що за порядком доступу інформація поділяється на відкриту інформацію та інформацію з обмеженим доступом. Будь-яка інформація є відкритою, крім тієї, що віднесена законом до інформації з обмеженим доступом.

Згідно зі статтею 6 Закону № 2939 до публічної інформації з обмеженим доступом відноситься конфіденційна інформація, таємна та службова інформація.

Водночас, статтею 7 Закону № 2939 передбачено, що конфіденційна інформація – інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною

К
Державна податкова служба України
349/ЗП/99-00-24-03-01-10 від 03.03.2023

особою, крім суб'єктів владних повноважень, та яка може поширюватися у визначеному ними порядку за їхнім бажанням відповідно до передбачених ними умов.

При цьому відповідно до Закону України від 01 червня 2010 року № 2297-VI «Про захист персональних даних» (далі – Закон № 2297) регулюються умови надання інформації про особу, якої вона стосується.

Так, запитувана Вами інформація є інформацією, яка стосується безпосередньо Щербатої Наталі Михайлівни, про що зазначалося в листі ДПС від 10.11.2021 № 2248/ЗП/99-00-04-03-01-10 (далі – лист ДПС від 10.11.2021).

Відповідно до Закону № 2297 відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована, є персональними даними.

Статтею 8 Закону № 2297 визначено права суб'єкта персональних даних, одним з яких є право на доступ до своїх персональних даних. Частиною шостою статті 16 зазначеного Закону також визначено, що суб'єкт персональних даних має право на одержання будь-яких відомостей про себе у будь-якого суб'єкта відносин, пов'язаних з персональними даними, за умови надання інформації щодо прізвища, ім'я та по батькові, місця проживання (місця перебування) і реквізитів документа, що посвідчує фізичну особу, яка подає запит.

В листі ДПС від 10.11.2021 було описано процедуру доступу до персональних даних, а також перелік даних, необхідних для однозначної ідентифікації Вас як суб'єкта персональних даних – Щербатої Наталі Михайлівни, з метою унеможливлення несанкціонованого доступу інших осіб до персональних даних. Проте запит від 26.02.2023 не містить всіх необхідних даних, визначених пунктом 1 частини четвертої статті 16 Закону № 2297, зокрема, не вказані реквізити документа, що посвідчує Вашу особу.

Також у запиті від 26.02.2023 відсутній підпис особи, яка подала запит.

Згідно з Юридичною енциклопедією підпис визначається як графічний начерк, який означає особу його виконавця і здійснюється з метою посвідчення документа або підтвердження відомостей, що містяться в документі.

Всі питання, пов'язані з застосуванням електронних підписів та направленням електронних документів, врегульовано законами України від 05 жовтня 2017 року № 2155-VIII «Про електронні довірчі послуги» (далі – Закон № 2155), від 22 травня 2003 року № 851-IV «Про електронні документи та електронний документообіг».

Електронна взаємодія фізичних та юридичних осіб, яка потребує відправлення, отримання, використання та постійного зберігання за участю третіх осіб електронних даних, аналоги яких на паперових носіях повинні містити власноручний підпис відповідно до законодавства, а також автентифікація в

складових частинах інформаційних систем, в яких здійснюється обробка таких електронних даних та володільцями інформації в яких є органи державної влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації державної форми власності, повинні здійснюватися з використанням кваліфікованих електронних довірчих послуг (частина друга статті 17 Закону № 2155).

Процедура проходження перевірки та підтвердження кваліфікованого електронного підпису чи печатки визначено частиною другою статті 18 Закону № 2155.

Таким чином, відповідно до процедури, наведеної в Законі № 2155, за допомогою особистого ключа підписувач створює електронний підпис. Оскільки основною метою створення електронного підпису підписувачем є однозначна ідентифікація особи та використання електронного підпису для документів, аналоги яких на паперових носіях повинні містити власноручний підпис, процес підтвердження такого електронного підпису є обов'язковим.

Вказані вимоги до оформлення запиту, в першу чергу, спрямовані на захист персональних даних громадян від несанкціонованого доступу інших осіб, які з тих чи інших причин можуть скористатися отриманою інформацією.

З огляду на викладене вище та на підставі пункту 2 частини першої статті 22 Закон № 2939, статті 16 Закону № 2297 відсутні правові підстави для надання інформації стосовно нарахувань з єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) за 2016-2021 роки, яка є інформацією про Щербату Наталю Михайлівну.

У разі надходження запиту на отримання публічної інформації Щербатою Наталі Михайлівни стосовно себе, що відповідають вимогам Закону № 2297 та Закону № 2939, запит буде розглянуто та надано відповідь згідно з вимогами чинного законодавства.

Щодо питань 10.1-10.4

Звертаємо увагу, що у листі ДПС від 10.11.2021 було надано загальну інформацію стосовно кола платників єдиного внеску, бази нарахування та термінів сплати єдиного внеску, наведено хронологію змін Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» відповідно до якої, сплата єдиного внеску була обов'язковою для окремих категорій платників незалежно від отримання (неотримання) доходу (прибутку) від здійснюваної діяльності протягом 2017-2020 років.

Також у листі ДПС від 10.11.2021 наведено заходи, вжиті ДПС для практичної реалізації вказаних вище законодавчих норм у спосіб та у межах повноважень, визначених Порядком ведення органами Державної фіскальної

служби України оперативного обліку податків і зборів, митних та інших платежів до бюджетів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 07.04.2016 № 422, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 20.05.2016 за № 751/28881, чинного у період 2016-2021 років.

Водночас наведено альтернативні шляхи отримання інформації щодо стану розрахунків з бюджетами та фондами соціального та пенсійного забезпечення за даними органів ДПС, зокрема, щодо наявності/відсутності заборгованості з єдиного внеску.

Щодо засвідчення документів (питання 10.4, 10.7, 10.9, 10.12)

Зазначаємо, що у підпункті 10.2 пункту 10 постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України від 29 вересня 2016 року № 10 «Про практику застосування адміністративними судами законодавства про доступ до публічної інформації», зазначено, що Закон № 2939 не встановлює для розпорядника обов'язку засвідчувати копії документа, що надається у відповідь на інформаційний запит.

Щодо питання 10.5.1 – 10.5.5, а також питань 10.11, 10.12

З урахуванням вказаного вище, надаємо в додатках до цього листа скановану копію Вашого запиту від 26.02.2023, який зареєстрований в ДПС 27.02.2023 за реєстраційним індексом: № 282/зпі, а також копії документів, що стосуються директора Департаменту податкового адміністрування Криштопи Максима Валерійович (звільнений з посади директора Департаменту податкового адміністрування ДПС 21.02.2022 (наказ ДПС від 21.02.2022 № 222-о «Про звільнення Криштопи М.В.»)) та заступника начальника відділу адміністрування єдиного внеску управління адміністрування єдиного внеску, методології та розгляду звернень платників податків Департаменту оподаткування фізичних осіб ДПС Яловенка Євгена Вікторовича, а саме: копії наказів про призначення Криштопи Максима та Яловенка Євгена, копія наказу про переведення Яловенка Євгена, копія посадових інструкцій Криштопи Максима та Яловенка Євгена, зазначаючи при цьому наступне про персональні дані.

Статтею 32 Конституції України передбачено, що ніхто не може зазнавати втручання в його особисте і сімейне життя, крім випадків, передбачених Конституцією України. Не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

У Рішенні Конституційного Суду України від 20 січня 2012 року № 2-рп/2012, зокрема, зазначено, що інформацією про особисте та сімейне життя особи (персональними даними) є будь-які відомості чи сукупність відомостей про

фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована, а саме: національність, освіта, сімейний стан, релігійні переконання, стан здоров'я, матеріальний стан, адреса, дата і місце народження, місце проживання та перебування тощо, дані про особисті майнові та немайнові відносини цієї особи з іншими особами, зокрема членами сім'ї, а також відомості про події та явища, що відбувалися або відбуваються у побутовому, інтимному, товариському, професійному, діловому та інших сферах життя особи, за винятком даних стосовно виконання повноважень особою, яка займає посаду, пов'язану зі здійсненням функцій держави або органів місцевого самоврядування. Така інформація про фізичну особу та членів її сім'ї є конфіденційною і може бути поширена тільки за їх згодою, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Статтею 11 Закону № 2657 передбачено, що інформація про фізичну особу (персональні дані) – відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована. Не допускаються збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та захисту прав людини.

До конфіденційної інформації про фізичну особу належать, зокрема, дані про її національність, освіту, сімейний стан, релігійні переконання, стан здоров'я, а також адреса, дата і місце народження.

Відповідно до частин п'ятої та шостої статті 6 Закону № 2297 обробка персональних даних здійснюється для конкретних і законних цілей, визначених за згодою суб'єкта персональних даних, або у випадках, передбачених законами України, у порядку, встановленому законодавством. Не допускається обробка даних про фізичну особу, які є конфіденційною інформацією, без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Згідно зі статтею 14 Закону № 2297 поширення персональних даних передбачає дії щодо передачі відомостей про фізичну особу за згодою суб'єкта персональних даних. Поширення персональних даних без згоди суб'єкта персональних даних або уповноваженої ним особи дозволяється у випадках, визначених законом і лише (якщо це необхідно) в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини. Виконання вимог встановленого режиму захисту персональних даних забезпечує сторона, що поширює ці дані.

Звертаємо Вашу увагу, що відповідно до статті 10 Закону № 2297 працівники суб'єктів відносин, пов'язаних з персональними даними, зобов'язані не допускати розголошення у будь-який спосіб персональних даних, які їм було довірено або які

стали відомі у зв'язку з виконанням професійних чи службових або трудових обов'язків, крім випадків, передбачених законом.

Також необхідно наголосити, що згідно зі статтею 24 Закону № 2297 володільці, розпорядники персональних даних та треті особи зобов'язані забезпечити захист цих даних від випадкових втрати або знищення, від незаконної обробки, у тому числі незаконного знищення чи доступу до персональних даних.

Статтею 37 Закону України «Про державну службу» від 10 грудня 2015 року № 889-VIII (далі – Закон № 889) визначено, що стосовно кожного державного службовця ведеться особова справа, складовою якої є особова картка встановленого зразка, в якій зазначаються: прізвище, ім'я, по батькові; дата і місце народження; сімейний стан; освіта і спеціальність; результати конкурсу; реквізити акта про призначення на посаду; реквізити контракту про проходження державної служби (у разі укладення); дата і місце (державний орган) складення Присяги державного службовця; відомості про проходження державної служби в державному органі (посада, категорія посади та ранг державного службовця, відомості про професійне навчання, стажування, відрядження за кордон, переведення в цьому державному органі); відомості про оцінювання результатів службової діяльності; вид і строки надання відпустки; інформація про заохочення; інформація про дисциплінарні стягнення та їх зняття; підстава звільнення з посади державної служби з посиланням на статтю, частину та пункт цього або іншого закону України.

Відповідно до частини третьої статті 37 Закону № 889 порядок ведення та зберігання особових справ державних службовців визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби (НАДС).

За приписами Порядку ведення та зберігання особових справ державних службовців, затвердженого наказом НАДС від 22 березня 2016 року № 64, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 15 квітня 2016 року за № 567/28697, визначено, що особові справи державних службовців є документами з обмеженим доступом і мають зберігатися в опечатаних металевих шафах або сейфах.

ДПС не має права розголошувати будь-яку інформацію щодо персональних даних державних службовців відповідно до Закону № 2297.

Водночас інформуємо, що відповідно до пункту 1 частини першої статті 19 Закону № 889 право на державну службу мають повнолітні громадяни України, які володіють державною мовою відповідно до рівня, визначеного Національною комісією зі стандартів державної мови, та яким присвоєно ступінь вищої освіти не нижче магістра – для посад категорій «А» і «Б», бакалавра, молодшого бакалавра для посад категорії «В».

Щодо питань 10.5.6, 10.6, 10.7, 10.8, 10.9.

Закон № 2939 надає право доступу до вже існуючої інформації і не вимагає у відповідь на запит створювати нову інформацію, зокрема роз'яснювати, проводити змістовний аналіз.

Зазначена правова позиція визначена у постанові Пленуму Вищого адміністративного суду України від 29 вересня 2016 року № 10 «Про практику застосування адміністративними судами законодавства про доступ до публічної інформації», в пункті 1 якої зазначено, що не є інформаційним запитом звернення, для відповіді на яке необхідно створити інформацію.

Порушені у запиті питання щодо проведення службових перевірок і надання матеріалів таких перевірок, а також вибірки доходів отриманих Криштолою Максимом та Яловенком Євгеном від ДПС в розрізі призначень та місяців за періоди 2021-2023 років потребують здійснення аналізу в розрізі конкретних призначень та місяців, а також аналізу наявності підстав для проведення службової перевірки, та відповідно створення нових документів і не підпадають під дію статті 1 Закону № 2939.

Також Законом № 2939 не визначено обов'язку здійснювати будь-які заходи з розміщення (публікації) відповідей на інформаційні запити заявника, у зв'язку з чим питання 10.8 не підлягає задоволенню.

Згідно із статтею 23 Закону № 2939 запитувач має право оскаржити рішення, дії чи бездіяльність розпорядників інформації, зокрема до вищого органу або суду. Оскарження рішень, дій чи бездіяльності розпорядників інформації до суду здійснюється відповідно до Кодексу адміністративного судочинства України.

Додаток: в електронному вигляді на 13 арк. в 1 прим.

Директор Департаменту
оподаткування фізичних осіб

Тетяна МІГАС